

Esimene Euroopa keeleoskuse uuring

Kommenteeritud kokkuvõte

Education and
Training

Sisukord

Uuringutaust 3

Uuringuläbiviimine 3

Tähelepanekud: keeleoskus 5

Üldine tulemuslikkus 5

Haridussüsteemi tulemuslikkus 6

Etendus keele järgi 8

Euroopa keeleindikaatoriloomine 9

Tähelepanekud: kontekstipõhised küsimustikud 11

Keeleõppegaseotud probleemid Euroopas 13

*Eürope
Demokratio
Esperanto*

Pierre Dieumegardi koostatud dokument [organisatsioonile Europe-Democracy-Esperanto](#)

Selle "esialgse" dokumendi eesmärk on võimaldada rohkematel inimestel Euroopa Liidus tutvuda Euroopa Liidu koostatud (ja nende maksudest rahastatavate) dokumentidega.

Kui tõlkeid ei ole, jäetakse kodanikud arutelust välja.

Dokument Survey langoli olemas ainult [inglise keeles pdf-failina](#). Esialgsest failist lõime odt-faili, mille valmistas ette Libre Office'i tarkvara masintõlkeks teistesse keeltesse. Tulemused on nüüd [kättesaadavad kõigis ametlikes keeltes](#).

On soovitatav, et ELi haldusasutused võtaksid üle oluliste dokumentide tõlkimise. Olulised dokumendid ei ole mitte ainult seadused ja määrused, vaid ka oluline teave, mida on vaja teadlike otsuste ühiseks tegemiseks.

Meie ühise tuleviku arutamiseks ja usaldusväärsete tõlgete võimaldamiseks oleks rahvusvaheline esperanto keel oma lihtsuse, korrapärasuse ja täpsuse tõttu väga kasulik.

Võtke meiega ühendust:

[Kontakto \(europokune.eu\)](mailto:europokune.eu)

<https://e-d-e.org/-Kontakti-EDE>.

Uuringutaust

Käesolevas kommenteeritud kokkuvõttes antakse lühiülevaade Euroopa keeleoskuse uuringust (ESLC) ja selle kõige olulisematest tulemustest. Täielik analüüs on esitatud kahes dokumendis: *Esimene Euroopa keeleoskuse uuring: Lõpparuanne ja esimene Euroopa keeleoskuse uuring: Tehniline aruanne*.

ESLC loodi selleks, et pakkuda osalevatele riikidele võrdlevaid andmeid võõrkeeleoskuse kohta ja teadmisi keeleõppe heade tavade kohta; „mitte ainult keeleoskuse uuring, vaid ka uuring, mis peaks andma teavet keeleõppe, õpetamismeetodite ja õppekavade kohta“.¹ ESLC eesmärk on ka võimaldada Euroopa keeleoskuse näitaja loomist,² et mõõta edusamme 2002. aasta Barcelona Euroopa Ülemkogu järelduste suunas, milles kutsuti üles „võtma meetmeid põhioskuste omandamise parandamiseks, eelkõige õpetades vähemalt kahte võõrkeelt väga varasest east alates“.³ See on esimene omataoline uuring.

2005. aastal visandas Euroopa Komisjon ESLC jaoks üksikasjaliku strateegilise lähenemisviisi. Uuringu läbiviimise leping sõlmiti 2008. aastal SurveyLang konsortsiumiga, mis on kaheksast ekspertorganisatsioonist koosnev rühm keeleoskuse hindamise, küsimustiku koostamise, valimi moodustamise, tõlkeprotsesside ja psühhomeetria valdkonnas. Põhiuuring tehti 2011. aasta kevadel.

Kõigi ELi liikmesriikide ja Euroopa Nõukogu esindajatest koosnev nõuandekogu toetas tugevalt Euroopa Komisjoni kogu uuringu väljatöötamise ja rakendamise protsessi vältel.

Uuringuläbiviimine

Uuringus osales 14 Euroopa riiki: Belgia, Bulgaaria, Eesti, Hispaania, Horvaatia, Kreeka, Madalmaad, Malta, Poola, Portugal, Prantsusmaa, Rootsi, Sloveenia ja Ühendkuningriik – Inglismaa. Belgia kolm keelekogukonda osalesid eraldi, et anda kokku 16 haridussüsteemi. Inglismaa uuring viidi läbi mõni kuu hiljem ja see on esitatud ESLC põhiaruande lisas.

ESLC kogus teavet Euroopa õpilaste võõrkeeleoskuse kohta teise taseme alumise astme hariduse viimasel aastal (ISCED2) või teise taseme ülemise astme hariduse teisel aastal (ISCED3). Pange tähele, et mõnes haridussüsteemis peetakse neid tasemeid alghariduseks. Osaleda said ainult need õpilased, kes olid võõrkeelt õpetanud vähemalt ühe õppeaasta. Valitud tase kajastab keeleõppe korraldust erinevates riikides, nt vanust, millal õpilased hakkavad teist võõrkeelt õppima.

ESLC esimese manustamise käigus testiti peaaegu 54 000 õpilasest koosnevat representatiivset valimit. Iga haridussüsteem testis kahte selles üksuses kõige laialdasemalt õpetatavat keelt (nn esimene ja teine võõrkeel) viiest testitud keelest: inglise, prantsuse, saksa, itaalia ja hispaania keel. Iga valitud õpilast testiti ainult ühes keeles.

1 Komisjoni 13. aprilli 2007. aasta teatis nõukogule „Euroopa keeleoskuse uuringu raamistik“ [KOM(2007) 184 (lõplik) – Euroopa Liidu Teatajas avaldamata].

2 Euroopa Ülemkogu 15.–16. märtsi 2002. aasta Barcelona kohtumine: Eesistujariigi järeldused. Barcelona.

3 Komisjoni 1. augusti 2005. aasta teatis "Euroopa keeleoskuse näitaja" [KOM(2005) 356 lõplik - Euroopa Liidu Teatajas avaldamata].

Uuring viidi lõpule rahvusvaheliste haridusuuringute standardite kohaselt, mis sarnanevad selliste uuringutega nagu PISA, PIRLS ja TIMSS.

Keeletestid hõlmasid kolme keeleoskust: Kuulamine, lugemine ja kirjutamine (kõnelemist peeti selles esimeses voorus logistiliselt raskeks). Iga õpilast hinnati neist kolmest oskusest kahes. Iga õpilane sai sobival tasemel testi vastavalt marsruutimisprotseduurile. Selline sihipärane lähenemisviis soodustas asjakohasemate vastuste kogumist.

ESLC-d manustati nii paberkandjal kui ka arvutipõhistes vormingutes.

Uuringu tulemused on esitatud *Euroopa keeleõppe raamdokumendi tasemete kaupa: õpetamine, õppimine ja hindamine* (CEFR).⁴ Euroopa keeleõppe raamdokument on nii Euroopas kui ka mujal laialdaselt kasutusele võetud keeleõppe raamistikuna ning ühise arusaama kujundamiseks keeleoskuse tasemetest. See määratleb kuus funktsionaalse pädevuse taset alates A1-st (madalaim tase) kuni C2-ni. ESLC keskendus tasemetele A1 kuni B2. A1-künnise kindlaksmääramiseks oli vaja määratleda ka A1-eelne tase.

Mõisteid "põhikasutaja" ja "sõltumatu kasutaja" kasutatakse laiade A- ja B-tasemete tähistamiseks, samuti kõigi viie taseme tähistuste tähistamiseks, nagu on näidatud tabelis 1.

Tabel 1. Ülevaade ESLC ja CEFRI tasemetests

ESLC tase		Euroopa keeleõppe raamdokumendi tasand	Määratlus
Sõltumatut kasutaja	Täiustatud sõltumatu kasutaja	B2	Iseseisev keelekasutaja, kes suudab end selgelt ja tõhusalt väljendada
	Sõltumatu kasutaja	B1	Iseseisev keelekasutaja, kes saab hakkama lihtsate ja tuttavate asjadega
Põhikasutaja	Täiustatud põhikasutaja	A2	Põhikasutaja, kes oskab igapäevastel teemadel suhelda lihtsas keeles
	Põhikasutaja	A1	Põhikasutaja, kes saab toel kasutada väga lihtsat keelt
Algaja		Eel-A1	Õppija, kes ei ole saavutanud punktis A1 kirjeldatud pädevustaset

Suuri jõupingutusi tehti selleks, et muuta keeletestid viie testitud keelega võrreldavaks, pidades silmas mõõdetavaid oskusi ja suulist tõlget *Euroopa ühise raamistiku* tasandil. Keeletestide näited on esitatud ESLC lõpparuandes.

4 Euroopa keeleõppe raamdokument: *Õppimine, õpetamine, hindamine*. Cambridge: Cambridge'i ülikooli kirjastus

Standardite valideerimiseks kogutud lisateave hõlmas mitmekeelset uuringut, milles võrreldi kirjanäidiseid, ning küsimustiku osa, kus õpilastel paluti ise hinnata oma keeleoskust 16 Euroopa ühise raamistiku oskuslause põhjal.

Testitavatele õpilastele ning nende asutuste võõrkeeleõpetajatele ja koolijuhtidele saadeti küsimustikud. Lisaks koguti riiklike teaduskoordinaatorite kaudu kogu süsteemi hõlmavat teavet.

Tähelepanekud: keeleoskus

Üldine tulemuslikkus

Haridussüsteemide pakutavat keeleoskust tuleb veel märkimisväärselt parandada

ESLC tulemused näitavad, et nii esimese kui ka teise testitud võõrkeele oskuse tase on üldiselt madal. Sõltumatu kasutaja (B1 + B2) taseme saavutab ainult 42% testitud õpilastest esimeses võõrkeeles ja ainult 25% teises võõrkeeles. Lisaks ei saavutanud suur hulk õpilasi isegi põhikasutaja taset: 14% esimese ja 20% teise võõrkeele puhul.

Tabel 2. Nende õpilaste osakaal, kes saavutasid iga Euroopa keeleõppe raamdokumendi taseme esimeses ja teises võõrkeeles (haridussüsteemide üldine keskmine)

Testitud keel	Eel-A1	A1	A2	B1	B2
Esimene võõrkeel	14	28	16	19	23
Teine võõrkeel	20	38	17	14	11

Tabelis 3 on esitatud tulemuste kokkuvõtte oskuste kaupa. See kinnitab, et kõigi testitud oskuste puhul on tulemused esimese võõrkeele puhul paremad: lugemise, kuulamise ja kirjutamise sõltumatu kasutaja tase (B1+B2) on haridussüsteemide lõikes keskmiselt (kaalumata keskmine) vastavalt 41%, 45% ja 40% esimese võõrkeele puhul võrreldes 27%, 27% ja 22% teise võõrkeele puhul.

Tase	Esimene võõrkeel			Teine võõrkeel		
	Lugemine	Kuulamine	Kirjutamine	Lugemine	Kuulamine	Kirjutamine
B2 - Täiustatud sõltumatu kasutaja	27	30	13	15	14	5
B1 - Sõltumatu kasutaja	14	15	27	12	13	17
A2 - edasijõudnud põhikasutaja	12	13	24	13	16	21
A1 - põhikasutaja	33	25	25	41	37	36
Pre-A1 - algaja	14	17	11	19	20	21

Esimese võõrkeele kõrgem saavutus ei ole ootamatu, arvestades üldiselt varasemat algust ja suuremat õppemahtu. Enamikus osalevates riikides või keelekogukondades on esimene võõrkeel kohustuslik, kuid mitte teine. Lisaks on enamikus haridussüsteemides esimene võõrkeel inglise keel ja selle keele kokkupuude Interneti ja muu traditsioonilise ja uue meedia kaudu on suurem. ESLC peamine järeldus on see, et need tegurid aitavad kaasa suhteliselt paremate tulemuste saavutamisele inglise keeles kui teistes keeltes. Tegelikult on isegi haridussüsteemides, kus inglise keel on teine võõrkeel, inglise keele jõudlus kõrgem kui teises testitud keeles. Täiendavad tõendid inglise keele erilise seisundi kohta pärinevad õpilaste vastustest küsimustikule, nende esitatud arusaamast selle kasulikkuse kohta ning nende kokkupuutest sellega ja selle kasutamisest traditsioonilise ja uue meedia kaudu.

Haridussüsteemi tulemuslikkus

Euroopa riikide võimed on väga erinevad

Õpilaste osakaal, kes jõuavad igale tasemele, on haridussüsteemide lõikes väga erinev, hõlmates kõiki keeli (nii esimest kui ka teist võõrkeelt) ja oskusi.

Uuring näitab, et esimese võõrkeele puhul varieerub iseseisva keelekasutaja tasemele jõudnud õpilaste osakaal 82%-st Maltal ja Rootsis (inglise keeles) vaid 14%-ni Prantsusmaal (inglise keeles) ja 9%-ni Inglismaal (prantsuse keeles).

Teise võõrkeele (mitte inglise keele) puhul on sõltumatu kasutaja tase Rootsis (hispaania keeles) 4% ja Poolas (saksa keeles) 6%, samas kui Madalmaades (saksa keeles) on see 48%.

Lõpparuanne sisaldab üksikasjalikke tulemusi haridussüsteemi, esimese ja teise võõrkeele ning oskuste kaupa.

Paljud haridussüsteemid näitavad kõrgeid saavutusi. Esimese võõrkeele puhul on aga kuus haridussüsteemi, kus vähemalt 20 % õpilastest ei saavuta ühe või mitme oskuse puhul põhikasutaja (A1) taset. Teise võõrkeele puhul kehtib sama üheksa haridussüsteemi kohta, kuigi on oluline märkida, et siin võib teguriks olla palju lühem õppeaeg.

Suurt hulka saavutusi ei täheldata üksnes haridussüsteemi tasandil – näiteks Rootsi tulemused on väga head esimese võõrkeele (inglise keel) puhul, kuid palju vähem teise võõrkeele (hispaania keel) puhul. Erinevusi tuleks hoolikalt hinnata, võttes arvesse mitmesuguseid tegureid, mis muudavad tulemuslikkuse lihtsa võrdlemise keeruliseks: klassi õpilased on, nende keskmine vanus, keeleõppe aastate arv - kõik võivad haridussüsteemide lõikes erineda.

Tabelites 4 ja 5 on esimese ja teise võõrkeele tulemused esitatud haridussüsteemide kaupa, rühmitatuna laiade algtasemetega (A) ja iseseisvate (B) kasutajatasemetega kaupa.

Tabel 4. Esimene võõrkeel - nende õpilaste protsent, kes saavutavad oskuste ja haridussüsteemi järgi laia taseme

Haridussüsteem	Keel	Lugemine			Kuulamine			Kirjutamine		
		Eel-A1	A	B	Eel-A1	A	B	Eel-A1	A	B
Bulgaaria	inglise	23	43	34	23	37	40	15	52	32
Horvaatia	inglise	16	44	40	12	32	56	5	49	45
Eesti	inglise	7	33	60	10	27	63	3	37	60
Belgia flaami kogukond	prantsuse	12	63	24	17	62	20	19	59	22
Prantsusmaa	inglise	28	59	13	41	46	14	24	61	16
Belgia prantsuskeelne kogukond	inglise	10	59	31	18	55	27	6	65	29
Belgia saksa kogukond	prantsuse	10	52	38	11	49	40	8	51	41
Kreeka	inglise	15	40	45	19	35	46	7	41	53
Malta	inglise	4	17	79	3	11	86	0	17	83
Madalmaad	inglise	4	36	60	3	21	77	0	39	60
Poola	inglise	27	49	24	27	45	28	19	59	23
Portugal	inglise	20	53	26	23	39	38	18	55	27
Sloveenia	inglise	12	42	47	5	28	67	1	51	48
Hispaania	inglise	18	53	29	32	44	24	15	58	27
Rootsi	inglise	1	18	81	1	9	91	0	24	75
Suurbritannia Inglismaa	prantsuse	22	68	10	30	62	8	36	54	10

Tabel 5. Teine võõrkeel - nende õpilaste protsent, kes saavutavad oskuste ja haridussüsteemi järgi laia taseme

Haridussüsteem	Keel	Lugemine			Kuulamine			Kirjutamine		
		Eel-A1	A	B	Eel-A1	A	B	Eel-A1	A	B
Bulgaaria	saksa	24	51	25	25	52	22	24	60	16
Horvaatia	saksa	29	57	13	23	61	16	20	69	11
Eesti	saksa	17	56	27	15	60	24	10	68	22
Belgia flaami kogukond	inglise	2	18	80	1	12	87	0	27	72
Prantsusmaa	hispaania	18	68	14	19	71	10	24	68	8
Belgia prantsuskeelne kogukond	saksa	14	62	24	13	59	28	4	66	29
Belgia saksa kogukond	inglise	3	44	53	4	32	64	0	43	57
Kreeka	prantsuse	35	54	10	37	52	11	49	35	16
Malta	itaalia	16	50	34	17	37	46	31	46	23
Madalmaad	saksa	3	43	54	1	39	60	1	68	31
Poola	saksa	41	53	6	45	50	5	45	48	7
Portugal	prantsuse	20	66	14	25	64	11	32	60	8
Sloveenia	saksa	21	57	23	12	60	28	9	72	19
Hispaania	prantsuse	5	54	41	20	61	19	7	67	26
Rootsi	hispaania	24	69	7	37	60	3	45	52	2
Suurbritannia Inglismaa	saksa	36	58	6	28	66	6	26	68	6

Etendus keele järgi

Inglise keel on keel, mida õpilased kõige tõenäolisemalt valdavad.

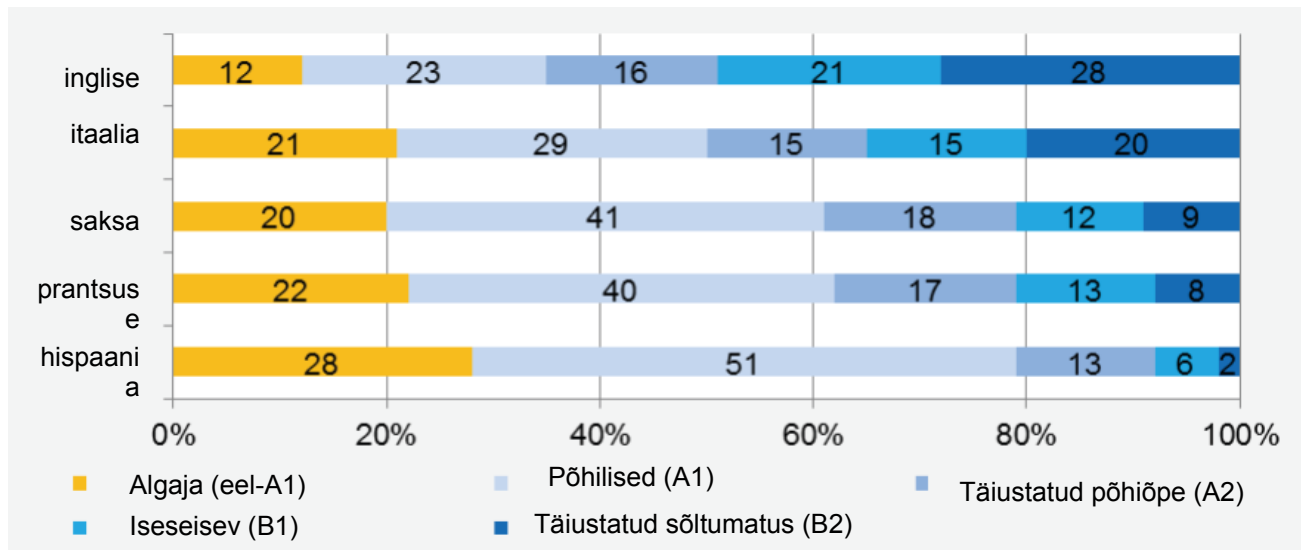
ESLC tulemused kinnitavad, et inglise keel on kõige laialdasemalt levinud esimene võõrkeel, mida Euroopa õpilased õpivad, ning seda peetakse ka kõige kasulikumaks ja enamiku testitud õpilaste jaoks kõige kergemini õpitavaks.

Uuring näitab, et kõige paremaid tulemusi on täheldatud riikides, kus inglise keel on ametlikult esimene võõrkeel, mida õpilased peavad kasulikuks, ning selle kasutamine ja sellega kokkupuude traditsioonilise ja uue meedia kaudu on suur. Leiud vanemate võõrkeeleoskuse positiivse mõju kohta viitavad ka sellele, et inglise keele mõju ulatub testitud põlvkonnast kaugemale, kuid mõnes riigis rohkem kui teistes.

Mis puudutab saavutustasemeid keele kohta, siis umbes 50% testitud õpilastest saavutab inglise keeles iseseisvate kasutajate tasemed B1 ja B2 mis tahes oskustes; itaalia keeles umbes 35%; saksa ja prantsuse keeles veidi üle 20% ja hispaania keeles umbes 10%. Tuleb mees pidada, et keeli testiti erinevates haridussüsteemide rühmades, millest mõned olid väikesed (üks süsteem itaalia keele jaoks, kaks hispaania keele jaoks).

Joonisel 1 on näidatud keeleoskuse keskmised tulemused keeleoskuse lõikes, võttes aluseks kõigi selles keeles esimese või teise võõrkeelena testitud õpilaste punktisummad.

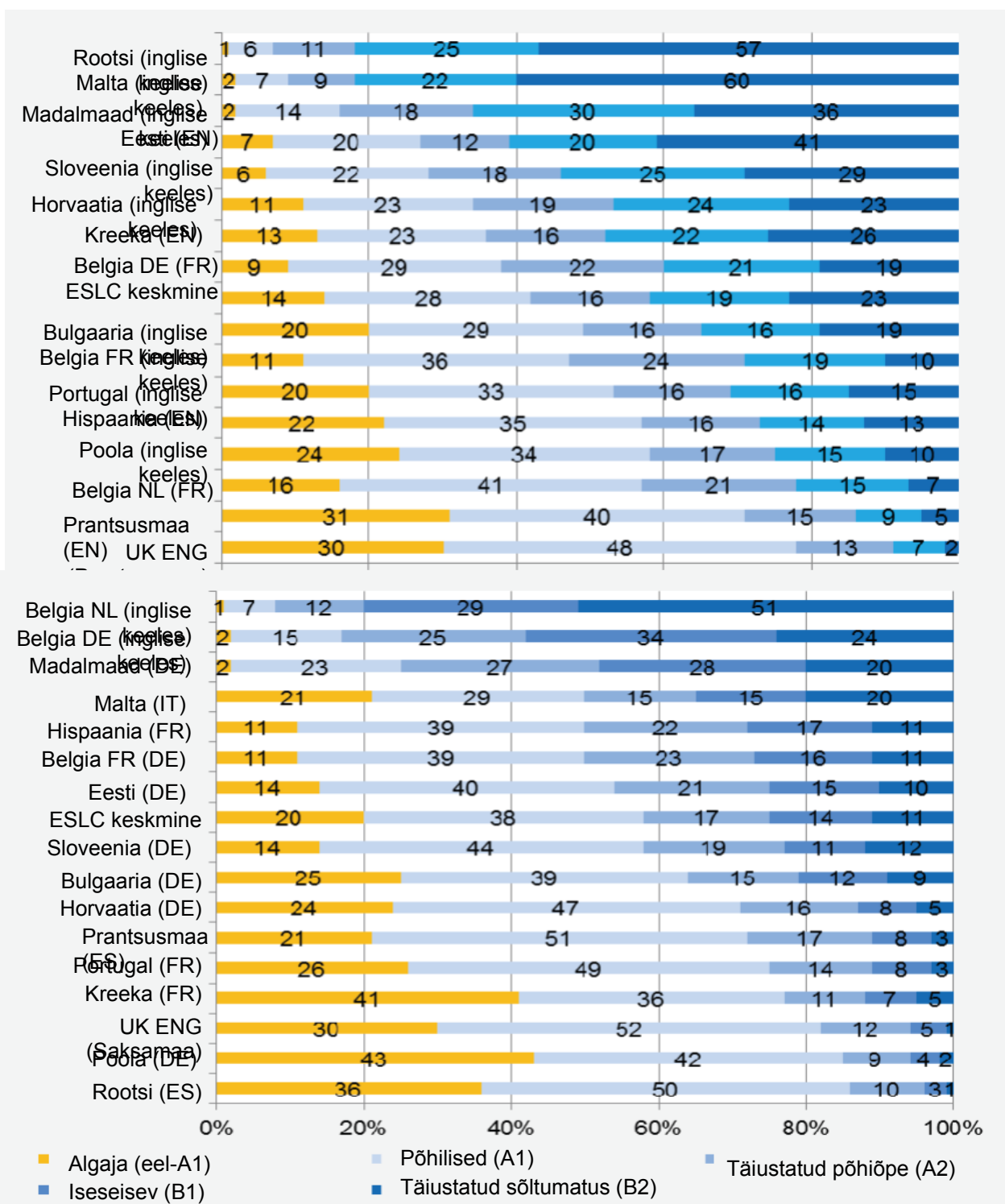
Joonis 1. Iga taseme saavutanud õpilaste osakaal keelte kaupa (oskuste keskmine)

Euroopa keeleindikaatoriloomine

ESLC oluline eesmärk on anda teavet Euroopa keeleoskuse näitaja loomiseks. Sellise näitaja lihtsa asendaja saab, kui võtta lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisoskuse iga taseme saavutanud õpilaste osakaalu keskmine. Joonistel 2 ja 3 antakse selle näitaja abil ülevaade haridussüsteemi toimimisest esimeses ja teises võõrkeeles. ESLC keskmine viitab kõigi 16 osaleva haridussüsteemi keskmisele (vt ka tabel 2). Õpilaste saavutused põhinevad ESLC raames hinnatud kolme oskuse keskmisel. Testitud võõrkeel (inglise - inglise, prantsuse - prantsuse, saksa - saksa, itaalia - itaalia ja hispaania - hispaania) on märgitud sulgudes.

Joonis 2. Esimene võõrkeel. Õpilaste osakaal igal haridustasemel haridussüsteemide kaupa, kasutades kolme oskuse üldist keskmist

Joonis 3. Teine võõrkeel. Õpilaste osakaal igal haridustasemel haridussüsteemide kaupa, kasutades kolme oskuse üldist keskmist

Haridussüsteemid on järjestatud madalamalt kõrgemale põhimõttel, et kõrgem koht näitab suuremat osa õpilastest, kes saavutavad iseseisva kasutaja taseme (B1 ja B2), ning väiksemat osa õpilastest, kes saavutavad põhikasutaja taseme (A1) või algaja taseme (enne A1).

Joonistel 2 ja 3 on näidatud haridussüsteemide suhtelist tulemuslikkust, kasutades seda lihtsat üleilmse tulemuslikkuse näitajat. Need ei ole mõeldud ESLC tulemuste adekvaatse kokkuvõtteks. ESLC järgmine voor peaks hõlmama rääkimisoskust ja olema aluseks üksikasjalikumale näitajale.

Tähelepanekud: kontekstipõhised küsimustikud

Küsimustikega kogutud taustteabe eesmärk on „hõlbustada keelepoliitika ja keeleõppemethodite tulemuslikumat võrdlemist“.

liikmesriikide vahel, eesmärgiga teha kindlaks head tavad ja neid jagada“.⁵ Seega keskendub see kontekstuaalsetele teguritele, mida saab sihipärase hariduspoliitika abil muuta, näiteks vanus, mil algab võõrkeeleõpe, või õpetajate koolitamine. ESLC kaardistab haridussüsteemide sisesed ja vahelised erinevused kolmes laiemas poliitikavaldkonnas ning hindab, millised neist on seotud keeleoskuse erinevustega. Muid tegureid, mis jäävad suuresti poliitika kontrolli alt välja, nagu üldine demograafiline, sotsiaalne, majanduslik ja keeleline kontekst, ei ole lõpparuandes sõnaselgelt käsitletud, kuigi sotsiaal-majanduslikku seisundit käsitlevaid andmeid kogutakse ja need on haridussüsteemidele analüüsimiseks kättesaadavad.

Üldjuhul alustavad õpilased võõrkeelte õppimist üsna varakult (enne algharidust või selle ajal) ja enamasti õpivad nad kahte võõrkeelt. Siiski on haridussüsteemide vahel endiselt märkimisväärseid erinevusi võõrkeeleõppe täpses alguses, praeguses õpetamisajas ning pakutavate ja õpitavate keelte arvus.

ESLC tulemused näitavad, et varasem algus on seotud testitud võõrkeele kõrgema oskusega, samuti suurema hulga võõrkeelte ja iidsete keelte õppimisega.

Poliitika eesmärk on ka luua keelesõbralik elu- ja õpikeskkond, kus kuulatakse ja nähakse erinevaid keeli, kus kõigi keelte kõnelejad tunnevad end teretulnuna ja julgustatakse keeleõpet.⁶ Haridussüsteemide vahel on selged erinevused õpilastele kättesaadavates informaalsetes keeleõppevõimalustes (näiteks õpilaste arusaam oma vanemate võõrkeeleoskusest, individuaalsed reisirid välismaale, dubleerimise või subtiitrite kasutamine meedias ning õpilaste kokkupuude keelega traditsioonilise ja uue meedia kaudu).

Positiivset seost täheldatakse testitava keele oskuse ja selle vahel, kuidas õpilased tajuvad oma vanemate teadmisi selle keele kohta, ning nende kokkupuute ja kasutamise vahel testitava keelega traditsioonilise ja uue meedia kaudu.

5 Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule: Euroopa keeleoskuse näitaja. KOM(2005) 356 lõplik. 5. Brüssel.

6 Keeleõpe: Tähelepanu keskpunktis. Vaadatud [aadressil](http://ec.europa.eu/education/languages/language-teaching/doc24_et.htm) http://ec.europa.eu/education/languages/language-teaching/doc24_et.htm

Erinevusi esineb koolide keelelise spetsialiseerumise astmes, info- ja kommunikatsioonitehnoloogia vahendite kättesaadavuses, välismaalt pärit külalisõpetajate arvus ja sisserändaja taustaga õpilastele pakutavates teenustes. Õpilaste vahetuskülastused ja koolide keeleprojektides osalemine on siiski suhteliselt vähe levinud ja enamik klassiruumis toimuva praktikaga seotud aspekte on haridussüsteemides suhteliselt vähem erinevad (näiteks IKT kasutamine võõrkeelte õppimiseks ja õpetamiseks, õpetajate suhteline rõhuasetus konkreetsetele oskustele või pädevustele, keelte sarnasuste rõhutamine ning õpilaste suhtumine võõrkeeleõppesse, selle kasulikkus ja keerukus). Üksnes tundides räägitava võõrkeele hulk näitab selgeid erinevusi haridussüsteemide vahel.

Õpilased, kes leiavad, et keele õppimine on kasulik, saavutavad tavaliselt kõrgema võõrkeeleoskuse taseme ja õpilased, kes leiavad, et keele õppimine on keeruline, saavutavad madalama võõrkeeleoskuse taseme. Ka võõrkeele laialdasem kasutamine tundides nii õpetajate kui ka õpilaste poolt näitab positiivset seost keeleoskusega. Üldiselt ei näita keelte spetsialiseerumise, teistest keelekogukondadest pärit töötajate vastuvõtmise ja sisserändajatest õpilastele mõeldud sätete erinevused selget seost võõrkeeleoskusega.

Õpetajate põhikoolituse kvaliteedi parandamine ja selle tagamine, et kõik praktiseerivad õpetajad osalevad pidevas kutsealases arengus, on üldhariduse kvaliteedi tagamise põhitegur. Üldiselt on enamik keeleõpetajaid hästi kvalifitseeritud, haritud kõrgel tasemel, neil on täielik sertifitseerimine ja nad on spetsialiseerunud keelte õpetamisele. Suhteliselt vähe erinevusi leiti ka haridussüsteemide vahel seoses koolisisese õpetamispraktika ja õpetamiskogemusega, kuigi õpetajate õpetatud keelte arv on erinev. Üldiselt on kõigis haridussüsteemides vahetuskülastustel osalenud vaid väike osa õpetajatest, hoolimata sellest, et paljudes haridussüsteemides on selliste külastuste jaoks olemas rahalised vahendid. Leidsime haridussüsteemide vahel märkimisväärseid erinevusi õpetajate nappuses ning Euroopa keeleõppe raamdokumendi kasutamises ja selles koolituses ning vähemal määral keeleportfellis; portfelli tegelik kasutus näib olevat üsna väike. Mis puutub pidevasse kutsealasesse arengusse, siis vaatamata selgetele erinevustele täiendusõppe korralduses (nt rahalised stiimulid, millal õpetajad saavad koolitusel osaleda, ja koolitusviis), on teatatud täiendusõppes osalemisest ja selle rõhuasetusest haridussüsteemide lõikes vähem erinev.

Õpetajate põhi- ja jätkuharidusega seotud erinevad indeksid näitavad vähest seost keeleoskusega. Paljude indeksite puhul võib seose puudumist seostada erinevuste puudumisega haridussüsteemides. Teistes valdkondades, nagu Euroopa keeleõppe raamdokumendi kasutamine ja selles koolituse saamine, on siiski leitud märkimisväärseid poliitilisi erinevusi, kuid need erinevused ei kajasta keeleoskuse erinevusi.

Keeleõppegaseotud probleemid Euroopas

Uuringu tulemused toovad esile probleemid, millega liikmesriigid ja EL peavad tegelema, et parandada keeleoskust Euroopas:

1. Keeleoskust tuleb veel märkimisväärselt parandada ning haridussüsteemid peavad suurendama jõupingutusi, et valmistada kõiki õpilasi ette edasiseks hariduseks ja tööturuks. Heade tavade vahetamine avatud koordineerimise meetodi raames on üks peamisi vahendeid Barcelona eesmärgi saavutamisel, milleks on vähemalt kahe võõrkeele õpetamine ja valdamine väga varasest east alates.
2. Keelepoliitika peaks käsitlema keelesõbralike elu- ja õpikeskkondade loomist nii koolides kui ka muudes haridusasutustes. Keelepoliitika peaks edendama informaalset õppimist võimalusi väljaspool kooli ning võtma arvesse kokkupuudet keelega traditsioonilise ja uue meedia kaudu, sealhulgas dubleerimise või subtiitrite kasutamise mõju televisioonis ja kinodes. Üldiselt peaks keelepoliitika toetama seda, et inimesed üldiselt ja eriti noored tunneksid, et nad on võimelised keelt õppima ja peavad seda kasulikuks.
3. Liikmesriikide erinevad keeleoskuse oskused näitavad, et keelepoliitika ja -õppe valdkonnas on vastastikuse õppimise potentsiaal väga suur. Uuringus juhitakse tähelepanu sellele, et need haridussüsteemid võivad võõrkeeleõppe varajase alustamisega anda positiivseid tulemusi, suurendada õpitavate võõrkeelte arvu ning edendada meetodeid, mis võimaldavad õpilastel ja õpetajatel kasutada võõrkeeli sisukaks suhtlemiseks tundides.
4. Inglise keele kui põhioskuse ning tööalase konkurentsivõime ja kutsealase arengu vahendi tähtsus nõuab konkreetseid meetmeid, et veelgi parandada selle keele oskust.
5. Kuigi kõik keeled ei ole tööturule sisenemisel võrdselt olulised, on keeleline mitmekesisus kultuurilise ja isikliku arengu jaoks endiselt eluliselt tähtis. Seetõttu tuleb globaliseerunud maailmas tööalase konkurentsivõime tagamiseks keeleoskuse parandamise vajadust kombineerida keelelise mitmekesisuse ja kultuuridevahelise dialoogi edendamisega.